

La Veu de Catalunya

Any XX núm. 4,128

Barcelona: Dimecres 2 de novembre de 1910

Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: La Commemoració dels fids difunts.

BAND DE DIA: St. Armengol, històric d'Oríu i Pàrro de Sant Isidre. — QUADRANT HORES: A la Iglesia de la Congregació de Ntra. Sra. de l'Esperança. — PORTA D'EXPÒSICIO: Des del vuit del matí, a les sis de la tarda. — DEMÓD A LA MATEIXA IGLESIÀ: Costo de Mitja: Ntra. Sra. de l'Angel, a la iglesia de la Congregació de Ntra. Sra. de l'Esperança. — DEMÓD A LA C. — DES DEL VUIT DEL MATÍ, a la gravina. — MISET D'AVUI: Commemoració de la fi dels sants Joaquim i Anna, oberts per la Sagrada Família; c. bogeria. — LA DE DOSTA: Els inmemorables màrtirs de Saragossa: c. Vermell. — ADÈS: 1000 NOUETATS: Viena, dijous, a les 22, torn de St. Joseph.

Anunci, esquemes, comunicacions, etc.
elaborats per l'autor. — Edició del matí, 50 pess. més.
Anunci, esquemes, comunicacions, etc.
elaborats per l'autor. — Edició del matí, 50 pess. més.
Anunci, esquemes, comunicacions, etc.
elaborats per l'autor. — Edició del matí, 50 pess. més.
Anunci, esquemes, comunicacions, etc.
elaborats per l'autor. — Edició del matí, 50 pess. més.

D. Francisco Font y Castells

murió el 22 d'octubre último
havent rebut la Benedicció Apostólica

(A. O. S.)

El seu oficius eucarístic s'oficià a Puig, mare D. Antonia Castells Vda. de Font, germans D. Josep, D. Bernat i D. Mercè, germanos polítiques D. Joana Solà i ambdós y consigüents tan dolorosa pàndia, els preguen l'últim cap a Déu y se servirà assistir als funerals que per aquesta cercanía, se celebraran darrera d'altre dia, a les 3 de la tarda, a la seu, a la iglesia de la Casa Provincial de Catilat, per lo qualis quedaran eternament agratges.

Les missas després de l'ofici y desseguides la del perdó

estan destinades a la iglesia.

No s'invita particularment.

L'últim lloc de sepultura, ha concedit 30 dies d'autodiligència per tot aquell que's reueille en memòria del difunt.

Tusquets y C. S. en C. Banes, Borsa, Valors, y coupona. — Cambio del Centre, 9

ORFEU Opera de Gluck

TRADUCCIÓ CATALANA Y CASTELLANA

DE JOAQUIM PENA

Abducció traduccions en un llibre

UNA PESETA

Se ven en les librerías y magatzems

de música.

L'argument anarquista

La lògica brutal dels fets anarquistes, poques vegades, com aquesta, està en argument operatiu.

Seguint la moixiganga o'l complot del secesionisme internacional, França, qui persegueix l'anulació colonial y nacional de Espanya, havia preparat a París un altre miting commemoratiu de l'execució den Ferrer. El presidia un general, acompanyat de varis diputats, hi assistíen moltes dames—entre elles l'ex-amistadada del mort—, el celebraren a ta sala del Hotel des Sociétés Savantes, —hi començava a parlar un conegut parlamentari y ex-ministre de Marina...

La Mesa prevenia fer votar una ordre dia demandant al Govern Espanyol que lliberas l'Estat, el títol de l'Església, que's procedís a la revisió del pressupost i que's instruís expedient de rehabilitació del sentenciat.

Tot just el primer orador, l'ex-ministre de Marina, havia pronunciat les primeres paraules, una colla d'anarquistes el va interrompre a xutes, a crits de —Abanet els parlamentaris— y ab les notes de «la internacional». A l'interrupció seguiran protestes y altavoces y aplaudiments y esvoltes y batudes a cops de puny y de banyó y de cadira... Les dones esclavilen, el públic s'atrapella per sortir, se multiplicaven les contusions.

Al fi—diuen els telegrammes—els anarquistes portabordaven quedar amos de la sala y varen intentar conquerir el microfon i el control del discurs. AGANCHA QUE ELLS SON ELS UNICHS QUE PODEN REIVINDICAR LA MEMORIA DEN FERRER...

Y els anarquistes, com quasi sempre que descanxaren els sectors afins, tenien moltíssima rabi. En Ferrer es de ells y de ningú més.

En Ferrer no era'l pedagog, ni'l saquejador, ni'l sevaient, ni'l mestre d'Inquisició canònical solennement per l'opinió esot-oriental europea. Aquell home infeliz, desequilibrat, y ganivé que ens describen en Saïllas; aquell home acusat de l'Ardit, de l'Èmilia, Església y dels altres ferroixos que declarava al sumari de son procés; aquell home essencialment era un anarquista. La seva obra predilecta, la Escuela Moderna, era una escola d'anarquistes. Els seus hereus són anarquistes.

Mentre ho dévem nosaltres no se'n volia fer cas. Podeu ar que ho proclamen devant de tot Europa, més gairem anarquistes, quedí esvalida per sempre més la legenda política y sectaria fabricada al entorn de la persona den Ferrer.

Els crits de —Matèu!— dels nostres ferroixos qui pràcticament defensan ab llurs fidels el manteniment de la pena de mort, y les agressions perpetrades per les seves turbes conseguiren, al Cementiri civil d'aquesta ciutat, ofegar la veu del anarquista qui, devant de l'iniqua explotació de la memòria d'una víctima, no's pogué estar de llençar un crit de protesta y d'acusació... A veure si ara seran també ofegades les paraules de conèixer profunda dels anarquistes a París, alegant que ells son els únics que poden revindicar la memòria den Ferrer...

Al Dia

Un equívoc tradicional
dels nostres democràtiques

L'Èmilia, Església, ficàsense, perque si, en l'anunci de la interpretació que al Govern ha fet en Bertran y Musitu sobre les vagues de Barcelona y Sabadell, ha fet una frase que es tota una polètica.

Ja era hora—ha dit—que parlessin els representants dels patrons. A Espanya, el que no es república, es rató o burges, o's representa: els republicans son tots obrers, baldament al mateix digne de ti al cambrer, tinguin crists, mania com uns després y no hagin treballat mai. Ab aquest equívoc de l'Església, hi ha fundat tot un sistema de parleria, tot un negocis polític d'exploitació.

May he vind tractar més malament als obrers que quan han de servir a n'algún d'aquests prohoms republicans que's consideren els seus protectors y passen pels seus defensors. Ho diuen tan seguits ai xarxa de que ells son partides dels obrers y nosaltres, els regionalistes, els qui els exploten, que no sembla sinó que no hi hagi cap república que tingui fàbrica, despatx o dependents. Però així logren establir un abrim entre els obrers y nosaltres, abrim que perda de quins escoltis y ens segueixin. Ja saben, lo que's fan.

Però es una mala arma; es jugar brut: y un dia o altre els obrers veurán qui els explota y qui vol salvarlos.

Ha respondé bé, en Bertran y Musitu: nosaltres som defensors de la rahó y de la justícia, siguin allà ahont siguin; nosaltres defendem la organització obrera y la volem y la predeuem y no serrem mai els darrers en votar per als obrers tot allò que's favoroca, mentre no atenc a la vida del treball. Lo que no fem nosaltres, ni farem mai, es enganyarlos, ja ferlos servir d'escafell per que ens enlairin; lo que no farem mai es predicarlos lo que no se's hi pot donar, ferlos veure que ells han de deissar els amos, trocar l'equilibri so-

cial, fonament del progrés, pera portar-los com un remat de bèns a les urnes.

No: nosaltres som amics, ben amics dels obrers y dels patrons y de tots els estaments, que tots formen la patria y per la patria treballen.

Oh! si poguessim veure'l cor de l'Església catalana quan dia aquestes coses, no li trohariem pas aquell amor que sembla desprendre's de les seves paraules. Pera els republicans—pera molts republicans—l'alafach a l'abrer no es un sentiment, ni una doctrina sisquera; es un recurs. Predicant que para ser amic del obrer ha d'essser republicana, fan que els obrers siguin republicans, y a Sunçà y als Estats Units, hont totom es republicana, obrers y patrons, y abomt la ha, com aquí, conflictes del treball, que dirà?—segon l'Església?

Els republicans dividixen la Espanya en castes: ells no formen una y tots els demés una altra. Y ells no són els únics liberals, despatxats, progressius y amants dels obrers...

Y atribueix a un punt que se's obrers no son republicans—y n'hi ha molts—ja n'hi tenen per obrers. Però, pera ells, no són obrers els que treballen, sinó els que formen en les seves societats polítiques y en les associacions obreres que ells inspiren y mengenys.

Si no fossen tant mal ab aquests coses, així hauria pera moririst de riure.

POL.

RETAULES

El senyor ministre

Ben marcat sigui el ministre de la Governació. Mes, ar que ja es foron, siguin francis, també. ¿Qué pensara de nosaltres el senyor ministre? Ha escrivit com si li volguessum mal, creyen.

Don Ferran de Mezquida, comte de Sagasta, es un bon home que vivia en santa pau. Però, veus que, un jora, per etjar, varen agafarlo y, quan es va deixar posar la casaca, ja no era un voluntariament. I varen vestir la casaca suprema. Ja sé que, precisament, mosaltres li varen mal per això: perquè posada la casaca, ja va estar fet el disbarat. Però, i per això l'hem de martiritzar tota la vida, al senyor ministre?

El bon senyor ja se'n adona, avui, de quel seu paper es molt difícil. Però, ¿qué hi farem, senyors, què hi farem? Si hi ha vagues y conflictes turbulentes y complicats, zpferet per res més el bon home que anar a mirarlos, habilitat ab l'augusta casaca? Y si ab la seva intervenció les vagues empitjoren, enseny també que, al cap y al fi, el que hi pert mes és el senyor ministre. Ab tots aquests més de cap, la gent es mal humor, y, fora dels que hi ha en obligació, ningú fixa en l'augusta casaca.

Ay, aquells temps passats, en quals sevaidores ministris anaven pel més, com les imatges de professors rials, falxats d'or y d'argent, sota una pluja de glòries. Li són, en tots els moments d'època, i de l'antiga hel·lenística o dels temps del romanisme. Després, en la Edat Mitjana, els narradors, els trovaires, rematen y transporten aquests elements anticis, ja sia en versos poètics, en forma de sables, llibrius o de poemes populars o de senyales novelles, que van recitar per mon, constitueixen una espècie de literatura parlada, mes aviat que escrita.

Aleshores, només mança que apareguin literat que ha de donar definitiva forma a les dites narracions. En siges mos o meys propers al esclat del gran Renaixement alguns punts d'Espanya, sobretot Italia, Provència y França, tenen homes nobils, literato y humanistes, però dur a l'alta terme questa misió transformadora. Y al escalf del gran moviment Clàssic, la plenena del qual va aproximantse surt a Itàlia, per exemple, tot un Francesco Petrarca y a França, un Felip de Reims o un Bernat de Trevei o un Pere de La Cerdanya, que concreten y arordenen, peral futur lector, tots aquells elements orals en part o partida. Y quelcom de prou trascendent y de prou original va també portar la nostra anticiga gente a n'algunes obres de civilització. En Bernat Metge, per no citar a ningú més, va llegirnos, al segle XIV, al seu «Somni», un moment d'elegantsíssima prosa, en el qual no solo se posa de relleu l'alta valent artística del autor, sinó les orientacions literaries d'aquella època. Com els altres pobles de cultura, nosaltres també aportem al patrimoni mondial una miraculosa producció, tan mitigationada per les situacions y el tema, com

que se pot veure, totes aquelles referències no's contradicen pas al la nostra narració. Aquesta ens dona una versió dels fets històrics que's particularisen en els detalls qui amplifiquen y tracten d'explicar per raons d'ordre els fets que son del domini de l'història; així el nostre text va a representar una mena de crònica escandalosa de la fi del regnat del Soldà Amurat. Tal es el caràcter d'aquesta història, segons el protagonista, qui, mes aviat en la secció bibliogràfica, dona compte de les dues edicions catalanes que se'n han fetes, l'una, l'any 1906, estampada a càrrec d'Oliva, de Vilanova y Geltrú, i l'altra formant part de la Biblioteca Catalana publicada en 1909 pel prop R. Miquel y Planas.

Després de l'història de Jacob Xalabí, se transcriu en el volum que ocupa, la de la «Filla del Emperador Contastis».

Ve a constituir una variant —que en que no fos per altra cosa que el mateix— que ha fet de publicar en Miquel y Planas en «La Filla del Rey d'Hongria», ja editada en el primer volum de la colecció. Però això com aquesta història de la princesa sensa mans, apareix plena de sobrenatural situacions, la de la Filla del Emperador Contastis està destituïda d'elements maravillosos, com ferse la «filla» tallar les mans y tornarles miraculosament a possuir, o bé com els viatges fets per mar en una nau sense govern. Si havem de dir la veritat, ens estimem mes aquella publicada de primer, que no pas aquella d'ara, y es que la «Filla del Emperador Contastis», per fer fer escanyar la seva obra, sempre ha estat una trobada d'èxit.

Aleshores, només mança que apareguin literat que ha de donar definitiva forma a les dites narracions. En siges mos o meys propers al esclat del gran Renaixement alguns punts d'Espanya, sobretot Italia, Provència y França, tenen homes nobils, literato y humanistes, però dur a l'alta terme questa misió transformadora. Y al escalf del gran moviment Clàssic, la plenena del qual va aproximantse surt a Itàlia, per example, tot un Francesco Petrarca y a França, un Felip de Reims o un Bernat de Trevei o un Pere de La Cerdanya, que concreten y arordenen, peral futur lector, tots aquells elements orals en part o partida. Y quelcom de prou trascendent y de prou original va també portar la nostra anticiga gente a n'algunes obres de civilització. En Bernat Metge, per no citar a ningú més, va llegirnos, al segle XIV, al seu «Somni», un moment d'elegantsíssima prosa, en el qual no solo se posa de relleu l'alta valent artística del autor, sinó les orientacions literaries d'aquella època. Com els altres pobles de cultura, nosaltres també aportem al patrimoni mondial una miraculosa producció, tan mitigationada per les situacions y el tema, com

R. CASELLAS.

Agitació política obrera

Segueix l'espectació

Mentre per una banda segueixen les negociacions, per l'altra s'acorda seguir la vaga y anar, si cal,

fins a l'accio revolucionaria

Ambient optimista y notes pessimistes

(Conferència telefònica ab el nostre corresponsal).

Dia 1 novembre, 4 tarda.

Aquest matí ha passat ab la major tranquilitat.

Han sortit tots els diaris locals y les fulles dominicals que diumenge passat no's varen publicar.

Moltes famílies han anat al Cementiri a adornar les tombes dels seus morts.

A la Rambla y places que volten la Casa Consistorial hi ha agut una geració per enterarse dels incidents de les noves negociacions.

En Brú Lladró ha arribat a dos quarts d'onze de Barcelona, y s'ha dirigit al local de la Federació Obrera just ab uns companys. Allí hi havia una reunión de treballers dels diferents oficis.

En la Unió Industrial s'ha celebrat una reunió que, segons notícies, ha resultat molt moguda. Sembla que mentres els uns volíen redrepar de totes maneres les negociacions, altres creuen que donar l'actual estat de coses, no donarà altre resultat que la desunió en la Unió.

—L'alcalde ha anat al seu despàs després de la reunió, i ha convocat a tots els entitats y particulars que foren convidats a la sessió magna, per la reunió que's proposava celebrar a les quatre de la tarda. Quan les invitacions ja estaven escrites y a punt de repartir-hi manat que s'anullessin, ja que no podia celebrar-se la sessió.

—El senyor Gríixer ha rebut als obrers nosaltres Sastre y Trias, que ja havien desplaçat a Madrid. Més tard han arribat al despàs de l'alcalde don Silvestre Romeu y don Gabriel Caldas, que portaven l'acord prèvi en la Unió Industrial.

—En una sala de la Casa Consistorial han havut els obrers nosaltres Sastre y Trias, que desplaçaren a Madrid. Més tard han arribat al despàs de l'alcalde don Silvestre Romeu y don Gabriel Caldas, que portaven l'acord prèvi en la Unió Industrial.

S'és astronòm sense telescopi; i en efecte, l'Astronomia d'observació estima la afició del poble desitjant lo que hi h'ha i lo que passa en altres astres. Però també existeix l'Astronomia sense telescopi, que es la del càlcul, dividida en dues branques: la Geometria celeste i la Mecànica celeste; afegeint que l'Astronomia que interessa al excursionista es la primera de les dues citades, encara que d'una manera elemental, per estar en el cas de determinar, ab senzills instruments i càlculs breus, les coordenades d'un lloc i la orientació del mateix.

Acabà'l conferenciant declarant que en aquella primera sessió s'havia cenyat a donar una petita idea de lo que es i la importància que té la hermosa ciència de Urania; però entrar en les sessions següents en el desenvolup del tema «L'Astronomia aplicada al excursionisme».

La concordança que omplí saló doctoral tributà aplaudiments i felicitacions al eminent astronòm i una comissió de membres de la Societat t'el propòsit de demanar-li que desenrolli tan instructiu tema en una sèrie de conferències.

Teatres

ELDORADO

Sansón y Dalila, dos actes del sastre Delgado, y «El cuento del trenc», un acte del senyor López Marin.

Segueix actuant a n'aquest teatre la simpàtica companyia de la Neus Suárez. Fa una mica extrany el calificatiu de simpàtica, aplicat a una companyia d'actors, però no'n trobem cap de més apropiat per mostrar l'agradiment que sentim, com a part que som del públic, envers aquells artistes, molts d'ells discrets, però dotats tots de la major veuunt i amor al estudi. Son respectuosos del se'ntreball els actors i actrius de la companyia que actúan a Eldorado. Es per això que conseguiren encomanar als quals van a veure, aquella simpatia de que parlaven al començament d'aquestes ratlles. Y es també per això que fins en obres de ben escasses qualitats solet inspirar el respecte que mereix sempre la bona fe.

Ara, darrerament, s'ha estrenat una «cosa» en dos actes, original den Sinesio Delgado, el famós autor del nomens fums «Himno a la Bandera», que arca cantos en algunes escoles públiques. Y es dolentia aquella «cosa» den Sinesio Delgado, però los actors que van ab la Suárez, a copia de bona voluntat, saben ferla passadura. Val a dir que n'intrepren els principals papers la mateixa Suárez, en Mendiguchía, en La Riva y la Toscano.

Tant per tant, y sense les pretensions de l'obra del senyor Delgado, ens sumem més el pas de comèdia del senyor López Marin. «El cuento del trenc», estrenat també de poch per la mateixa companyia.

Soldats cap a casa

Ahir el ministre de la Guerra telegrafia lo seguient ai capitán general:

Habiendo cesado las causas que motivaron la real orden telegráfica del 6 del corriente llamando á filas á los individuos de los cuerpos de esa región, visto V. E. disponer que una vez pasada la revista del próximo mes de Noviembre (6 sea desde mañana) vuelvan á sus casas con licencias cuatrimestrales 6 ilimitadas, según disfrutarán unas ú otras, los que se incorporaron en cumplimiento de dicha real orden, haciendo los viajes por cuenta del Estado en traje de primera puesta y recibiendo como auxilio de marcha los socorros que previene la real orden circular de 18 de Agosto de 1909. (D. O. núm. 184).

Los individuos que sean declarados desertores por no haber cumplido adebidamente el amanuemento á que se refiere la citada real orden en su causa justificada, cumplirán el tiempo que los correspondientes se determinarán, con arreglo á lo dispuesto en el art. 845 del Código de Justicia Militar, sin perjuicio de la responsabilidad que como tales deservirán los alcance, conforme á las prescripciones del mismo Código, y a esos efectos se servirá V. E. mandar informe el número de dichos individuos declarados desertores que se presenten y sean acogidos, con expresión de los cuerpos á que pertenezcan. Una vez

—Com ja podien suposar, el Govern no té ganes d'acceptar la dimissió del senyor Roig y Bergada.

Ahir el Govern va preguntar-nos sobre les ratlles que havien obligat al sastre a presentar la dimissió, y jo vaig contestar telegràficament exposant algunes de les ratlles... encara que no crech que facintut de les menors hagi sigut presa ab l'intent d'agraviar al alcalde, sinó de guada a la gran excitat que regna en aquella casa.

Tant per tant, y sense les pretensions de l'obra del senyor Delgado, ens sumem més el pas de comèdia del senyor López Marin. «El cuento del trenc», estrenat també de poch per la mateixa companyia.

La qüestió africana

(PER TELEFON)

Notes de Melilla

Madrid, 1, 9'15 mat.

Melilla. — A sollicitud dels moros de Beni-Badán y Ben-Sidet s'ha concedit una pròrroga del plac pera satisfacer la multa que s'oufó imposta per sa conducta anterior.

—A pesar de lo dit, s'assegura que fins passat demà no marxaran a Madrid els generals Algabe y Jordana.

El general Algabe va a constiutir ab el seu metge el panz aborn postar al seu fill per a seu total restabliment de les lesions que va rebre quan va volcar a Ceuta el cotxe que's condurà.

La permanència del capitán general a Madrid s'era molt curta.

—El regiment d'Africa ha tornat de la possessió de Líafanet, ahont va estar destacat durant les negociaçons pera la trasació del Sok de Zelata a Beni-Bufar, en vista de que s'havia restabilit la normalitat.

—Ab el vapor «Bouchoux» ha marxat avui a Málaga, desde ahont se dirà-gira a Madrid, el general del Ros.

MÉS TELEGRAMES Y TELEFONMES DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

La «Gaceta»

Madrid, 1, 10 mat.

Declarant que'l terme mitjà del canvi de francs en el mes d'octubre ha sigut de 712 per cent.

Aprovant la distribució de quantitats pera l'adquisició de nou material ab destí a Escoles Normals; entre elles, figuren la de senyors mestres de Barcelona ab 1.000 pessetes; la de senyores mestres de Barcelona ab 1.250 pessetes, y les de Balcells y Lleida ab 500 pessetes cada una.

Relació dels carregaments de blat y altres cereals procedents de l'exterior que han sigut despatsats en les dues illes i illes Balears durant el setembre.

Projecte de tarifes presentades per varis companyies de ferrocarrils.

Les vagues.. de Nadal.—Projects.

Si, com esperà'l senyor Canalejas, al arribar Nadal estan convertits en lleys els progetges del candal, del treball en les mines y del servei militar obligatori, les vacances parlamentaries s'durian fins al primers d's de febrer.

Si algun d'ts projectes no son aprovats, les vacaciones s'limitaran als dics de Nadal, renunciare les sessions fins a aprovarlos, pero sospèndre's després, durant cosa d'un mes.

En l'interrogue de la primera a la segoa legislatura hi haurà una modificació ministerial que alguns suposen serà molt extensa.

El rentar-se les sessions en febrer presentarà'l senyor Canalejas el projecte d'assortiment d'agnès, ab un presupost de sis milions.

El Consell d'Estat

Madrid, 1, 4'15 tarda.

Pera demà, a les 12, està citat el Consell d'Estat en plé ab l'objecte d'informar sobre varius crèdits d'Hisenda, sobretot els quals s'obrirà llarga discussió, per entendre alguns que no estan els expedients ajustats en un tot a les disposicions vigents.

La comisió permanent de dir Consell informà abir un expedient d'Hisenda sobre la celebració de l'Assemblea per la creació de la Lliga Regant Aragonesa.

L'acte fou presidit per marqués de Alcalà, el qui exposà l'objecte de la creació de la Lliga, qual es la defensa dels interessos morals y materials d'Aragó, estrenyent així els vincles de les tres províncies que la formen.

De Saragossa

Saragossa.—Ab extraordinaire animació s'ha celebrat l'Assemblea per la creació de la Lliga Regant Aragonesa.

L'acte fou presidit per marqués de Alcalà, el qui exposà l'objecte de la creació de la Lliga, qual es la defensa dels interessos morals y materials d'Aragó, estrenyent així els vincles de les tres províncies que la formen.

De Bilbao

Bilbao.—El jutjat militar denuncià el setmanari republicà «Juventud».

Se busca al director.

S'han declarat en vaga 88 miners de Horconera, que han treballat 23 dies a deu hores y mitja, en lloc de nou y mitja de jornada, y no s'ha vol abonar.

Corunya.—El vapor «Navaray», porta un missatge de la Habana felicitant a men Canales per sa politica.

Hi ha 48.000 firmes.

El Govern de Madrid

Madrid, 1, 2 tarda.

Preguntat el su'secretari de Govern sobre l'fonament que tingui la nostra del seu proxim nombrament pera el Govern civil passant a la subsecretaria l'actual director d'Administració local, senyor Alcalà Zamora, y a n'aquest darrel lloch don Lluís Belaunde, qui no'n sabia res.

No crech que hagi sigut ultimada la combinació, però en lo que fa respecte

a la reunió se'n ha facilitat la seua nota oficiala;

Respondent a l'invitació del senyor Azcarate, Melquides Alvarez, Pedregal, Armaza, Lamana, Giner de los Ríos y Barral; excusat la seua assistència els senyors Esquerdo y Fan Iglesias.

Els 25 regidors republicans y socialistes també hi han assistit.

De la reunió se'n ha facilitat la seua nota oficiala;

Respondent a l'invitació del senyor Azcarate en el primer terme, us de la paraula el senyor Torres Murillo, el qual ha referit ab minuciositat tot el procés de la substitució del impost de

efectuado el licenciamiento se servirà V. E. dar noticia numérica y telegràfica a este Ministerio del número de individuos que quedan en filas pertenecents al tercer año de servicio, con expreció de los cuerpos á que pertenezcan.

Conferència den Maeztu

Bilbao.—En la conferència donada en la societat «El Síntesis», ha dit Ramón de Maeztu que lo que hi h'ha que fer a Espanya es crear una aristocràcia del enteniment i de la cultura.

Les esqueres necessiten homes en qui pugui confiar el poble.

Fan falta mil o dos mil homes que's puguin encarregar de fer exercit, marina, agricultura, indústria, etc.

A totes les ciutats hi ha homes notables que estimen llurs professions, però's troben separats per un separatisme professional tan perillós per als pobles com el separatisme regional.

A Espanya no hi ha dubte de que s'està formant una joventut d'intelectuals liberals que colaboren per la patria. Fins ara els liberals monàrquics sols s'han ocupat en disputar cartes y quefatures, y els republicans en fer y desfusions.

El poble emigra perquè jorns son cada dia més baixos, sense que'veggi el remey en breu plà.

Acaba dient que deu negarse tot respecte als polítics que's diuen liberals y no concentren llurs esforços en defensa de la economia democràtica.

La diada

Madrid, 1, 5'15 tarda.

Ab un dia esplèndit s'ha celebrat la festa de Tots Sants.

Els cotxes y travessies anaven atestats de pàblics que'dirigia als cementiris.

Les sepultures, com en anys anteriors, estan artísticament adornades ab coronas, flors, llantes, etc.

Als llocs de begudes dels voluntats del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

Grups de republicans han estat al Cementiri civil visitant les tombes den Salmerón, en Pi y Margall y altres personatges.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants, com de costum, les botifarxes.

En dit projecte que han col·laborat, ab més eficacia que nosaltres, els regidors del Cementiri del Est hi h'ha moltes famílies, berenants y bebent, abundants

NOTICIES DE BARCELONA

Festiu de guardia.—Va entrar ahir el dia districte de la Universitat. El rellotja avui al migdia de la Barceloneta.

El Sindicat d'Associacions de propietaris de Barcelona, són Ensenyà i pobles agregats, se reunirà demà, dijous, a dos quarts de set de la tarda, a la plaça de Catalunya, 29, primer, per tractar d'assumptes importants.

—Estufes, calorifiers. Ferrer y Patau.

Avui, dimecres, dia 2, a dos quarts de de la nit, el doctor don Francisco de A. Santina, donarà en l'Auditori Barcelonès, una conferència pùblica sobre el següent tema: «Relació direccional entre els mètodes d'administració del 606 i els resultats immediatament obtinguts. Impossibilitat de formar judicis sobre la eficacia del medicament, descriptiu».

Aquesta conferència tingué d'esser suspesa, dies enrera per coincidir amb la sessió de clausura del Congrés de la Fusteria.

—Gables estil modern. Ferrer y Patau.

La Societat d'Esperanto, kaj Patruix, li traslladà son hostatge social al caire de Correu Vell, núm. 5, pnt, honòrant les classes gratuïtes per als nens, tots els dimarts i dijous de cada setmana, i els diumenges, d'onze a vuit, matí.

—Vins de taula Bultó, Rosselló, 234.

Escola Catalana Mossén Cinto.—Comencen varem anunciar, el diumenge a la tarda, engegues flosch en el C. A. dels D. del C. i de la I., la festa del repartiment de premis als alumnes de la Escola Catalana Mossén Cinto i noyes que formen part del Cor del Infantil del mateix nom.

En la primera i segona part, diferents alumnes llegiran treballs en prosa i en vers, agratges al acte que se celebra.

El Chor infantil canta un bon enzellat de cançons del seu repertori, obert, com sempre, una grossa ovació, especialment en la segona part; quan una secció del mateix canten varies cançons ab gestos del professor sis J. Jaques Dalcoix, ab lletra traduïda al català pel director de la Escola Choral de Terrassa. Totes aquestes cançons mereixerien la repetició entre forts aplaudiments.

En la tercera part, el señor en Francesc Carreras i Candi, qui en representació del alcalde presidia la festa, després que secretari va llegir la memòria corresponent al curs passat i de que en Timoteo Colomines desglosés un bon escriví treball en el que remarcà la fusta meritòria que porta a cap la Escola, pronuncià un discurs en el que, agraiat en nom de la ciutat, el treball cultural de la Escola Catalana Mossén Cinto, encarregà al consell i professorat de la mateixa a seguir aviat y sensu defallments l'empresa que està portant a cap.

A continuació passaren a recollir, de mans del señor Carreras i Candi, els diplomes i premis corresponents, 127 dous de la Escola i 85 noys del Chor, acaben la festa ab el cant del nostre himne nacional dels Segadors.

—Veritas. Vins de taula estil Burdeus, Venda col·vidats i restaurants. Laura, 40.

—ORFEU.—Hem rebut el primer volum de la Biblioteca «La òpera clàssica, conté les traduccions catalana i castellana del «Orfeu», de Gluck. Aquestes, a l'actualitat, que son molt acurades, se deuen a la ploma del incansable propagandista musical Joaquim Peña. Felicitem de tot cor al nostre estimat amic per aquesta nova publicació que ajudarà als amants de la música a fruit de les incomparables belleses de la obra de Gluck; que serà donada a primers dels concerts del Orfeo Català, que s'efectuarà dijous vinent. La edició, malgrat la seva bondades, es de caràcter popular y en extremadament assequible.

El propiémet diumenge s'efectuarà pel Centre Excursionista de Catalunya una excursió a Terrassa, ab motiu d'inaugurar el nou Centre Excursionista d'aquesta ciutat. Promet ésser una fira agradable, puis se visitaran els monuments i aqüeductos de la mateixa ciutat y al concorre al nombróses representacions de les societats excursionistes catalanes. En el local del Centre Excursionista de

Catalunya, Parades, 10, se recullen inscripcions.

—Fosfo-Glico-Kola-Lecitina, cura neutrastina. B. Domènech, Rda. S. Pau, 71.

Centre Autonomista del C. y de la I.—Demà dijous, dia 3 de novembre, tindrà lloc en aqueste Centre la primera de les conferències-converses de Dret Mercantil, a càrrec del distingit advocat don Amadeu Peix, pugnolus assistir tots els socis.

Comencerà a les deu en punt.

Va ser curada al dispensari del carrer del Sepulcre la noia Elena Casado Armella, de vint anys, habitant Carretas, 3, de creences d'alguna importància a la cara, uns braços y mans, produïts al encontre pappers jugant ab un germà seu.

Mentre els estudiants d'un entrossell del carrer d'Entença, 37, eren a un teatre a imposicions ab el tècnic drama del «Tenerio», uns Nadres els hi preparam un altra impressió pera quan tornessin, esborrant el efecte la porta y apoderant-se de 45 duros, quatre roliços y algun altre objecte.

Realitzat això, se'n anaren sense deixar rastre, com l'estatua del Comendador.

—Prou alcoholisme. Preneu el «Vi Pinedo».

Hem rebut el número 119 de la revista Social Hispano-americana, que publica a Barcelona l'Acció Social Popular. Conté els estudis de Lluís Chavas Arias, sobre «Las Cajas Raiffeisen y los arrendamientos colectivos»; den Joaquim de Barnola sobre la «Semana Social de España», de A. Llagas sobre «Jesús y el trabajo humano»; den Joan de Hinosa sobre «La lucha contra la pornografía, y molts altres no meus interessants».

Els diaris del Magatz de França parlen d'una partida de malafocions dirigida per un tal Amans Bayol, de 35 anys, que resideix a Barcelona y que va a França quan hi ha algun negoci per realitzar.

Aquests malafocions tenen autoritzades certes comarques ab les seves comunitatades.

El Bayol està reclamat per la justícia francesa, entre altres delictos, per associacions d'un gremi.

Relació dels objectes trobats y disposats a la Majorança de Ca la Català: Vares claus; un bracsalet que sembla de plata, una partilla de baptisme al nom de Rosa Albacete, un candau de llit, una libreta ab documents a nom de Florenci Riverà, un vang de fusta ab una cinta, un escriví ab estampes y una fotografia, una cartera ab billetes de Banca y una còdiga en nom de Joaquim Lacort, una partida de denunci de don Joaquim Ferrer, una còdiga de ferro pera carri, una caixa de pastilles de sabó y quatre barres de cosmètic.

DE FORA

Al saló d'exposicions de l'Acadèmia de Belles Arts de Salabert, hem vist aquesta dies expressada una preciosa tela de gran dimensions, original del célebre pintor català Mayol, del qual se'n conserven ben poques obres. La de referència representa al Doctor Angelich Sant Tomás d'Aquino en un moment de fervorosa inspiració. Es propietat del RR. PP. Escolars d'aquella ciutat que son propietaris també d'altres tres obres del excelent artista dels començaments del segle passat.

Aquest Doctor de les Escoles, va ésser el que va presidir les sessions del Congrés d'Apogeística, celebrat durantament a la iglesia de Sant Domènec, de la ciutat de Vich, en ocasió de la celebració del Centenari dels Balms. Al tornarla va sofrir despectives de consideració, merces al seu cuidado de la companya del Nostre que, sense tenir en compte que't tractava d'una veritable joya d'art, va permetre que la caixa se milles y que l'alguna traspasse l'emballatge deixant la joia en un estat lamentable.

Ara ha sigut més o menys arreglada y netejada pel professor de Sabadell don Joan Vila, y si bé no les quedan com abans, es vestant passadissa. La companya del Nostre ha satisfecht una considerable quantitat com a indemnació.

—Les migranyes, congestions cerebrals y del pit, paràisia, neuralgias, etc., son produïdes generalment per l'extremadament, y aquest se cura ab l'ús dels

GRAINS DE VAL, purgants, laxants y depuratius, un o dos grans al sopar. De venda a les farmàcies.

Palau de la Música Catalana

TARDOR DE 1910

Quatre concerts clàssics

La pròpria tanda de concerts de tardor, que s'anuncia en el Palau de la Música Catalana, es de les que ens han d'oir per d'ores que cada dels concerts que s'integren, constituirà una gran solemnitat musical.

El dijous, dia 3, al vespre, tindrà lloc el primer de dits concerts, en el qual se'n donarà l'audició de «Orfeus», de Glück. L'Orfeo Català treballa ab gran entusiasme els importants chords de la gran obra, la part de protagonista de la qual cantarà la nostra eximia comunitataria María Gay.

Dels quatre actes de que consta la versió italiana d'«Orfeus», se'n cantarà integralment els tres primers; en el segon se'n farà una selecció, acabant ab la famosa aria «Che farà senza Euridice».

En aquest primer concert, el violinista Lluís Pichot tocarà «Concert en mis de Bach, ab acompañament d'orquestra. Aquesta sempre baixa la direcció del mestre Millet.

El segon concert, que està anunciat per el dia 5, constituirà un interessant històric del «clie». Figuren en el programa cançons clàssiques de Beethoven, Mozart, Haendel, Schubert, cançons romàntiques de Schumann, y cançons modernes de Borodine, Brahms y A. Hahn. En aquesta sessió, el trio Lluís i Ricart Pichot, y Eliadi Costa, interpretaran el «Tro en ré» de Schumann y el en el mateix.

Tanquen la sèrie dels recitals de Sànchez, però piano y violí, interpretats pels dos grans artistes Jacques Thibaud y Enrich Granados. Seran aquests dos concerts, sens dubte, dues memorables sessions d'art d'aquelles que se'n guarda un deliciós record y de les que se'n parlarà sempre ab veritable fruició. Els programes d'aquests dos recitals, seran els mateixos quells dels artistes interpreten darrerament a París. Ab cost pioner l'opinió de dos emblemàtics crítics parisenques, un dels corresponent de la Revista Musical Catalana, M. J. Saint Jean, digué en una de les seves correspondències.

—Serà un may acabar, si's volta parlar de tots els concerts particulars, recitals, etc., de la temporada. Citem els més interessants: Sessions del Trio Thibaud y Granados, del quartet Capet; de Madame M. Hasselmans, y les dues sessions de Sonates que acaben de donar en la «Salle des Agriculteurs», els senyors Thibaud y Granados. Aquestes dues vertades han sigut l'aconteixement artístic de fi de temporada. Totes les nobilitats musicals de París hi assistiren, y un molt nombrosos públic hi acudí. Els aplaudiments no foren pas regalades als dos remarcables artistes, als quals s'avonçà ab entusiasme després de cada número. S'ha admirat molt a'n Granados una magnifica virtuositat, blanca y sempre musical; un sentit del ritme, extraordinari; en fi, una gracia viril, un atractiu, un color y una poesia, que'n fan un dels millors pianistes que hagueren sentit des de temps.

Paul de Strecklin acaba la seva ressenya dels concerts en «Le Courier Musical», dient:

—Quan dos artistes interpreten Mozart com en Thibaud y en Granados, interpretaren la Sonata en si bemol major, ab aquella serenitat, ab aquella tendresa, ab aquella grandiositat, ab aquella transparencia, ab aquella seguretat y perfecció técnica, ben bé se's pot comparar als més il·lustres y ab els més aplaudits.

La vinenta temporada musical debutà, doncs, d'una manera ben esplèndida. Per un costat, la genial María Gay, encarnant «Orfeus», voltada per la massa coral de l'Orfeo Català, interpretant els maravillosos chores de l'obra genial de Gluck. La mateixa María Gay, fent-nos assaborir les belleses dels liedets dels primers italians fins als refinats moderns.

Per altra banda, en Thibaud y en Granados, resumint en certa manera, dintre de dues sessions, l'evolució completa de la Sonata, desde la naixença en Bach, fins a son desenrotllament formal més complet fins avui, en César Franck, passant per l'exquisida mozartiana, per

la genial visió berlioviàna y per l'alegría romàntica de Schumann.

Espereu delícits aquests sessions de art, que tot ens fa creure podrem classificar de memorables.

L'abonament als 4 concerts clàssics es nonabridissim. Figuren en les llistes les famílies Gari, Vilà, Marí, Gallardo, Vila, Comte de Güell, Aragó, Eduard Conde, Grau, Sennar, Pon, Heras, E. Bertran, Ll. Mata, Vda. Llorach, Lluís Guinjo, Turqu, Portella, Bassecoda, Isidor Pons, Mercé Pons, Moner, Feix, Muset, Vilaplana, Rafael Martí, Pons, Soldevila, Prats, Barrau, Quillo, Gassol, Moragas, Julia Planas, Margarit, Armenteras, Montguilló, Perelló, Estrella Agustí, Bosch, Massot, Serra, Colomé Giralt, Turull, Esquiró, Boí, Clapés y Remond.

Els senyors Par, Salvat, Julià, Jordà d'Urries, Maria, Francesc Maten, Francesc Cambó, Rafael Pomés, Luis Duran y Ventosa, Marques de Alella, Dr. Fabregas, Martí Calvet, Ramón Mengual, Roger, Roig, Llobet y Coronadas.

Municipi

Començant Pescador del dijous, dia 12 de Novembre:

—Antejoano se puso de manifeste en la Casa de la Ciudad que Barcelona carecía de Ayuntamiento, pues las memorias no pueden imponerse a causa de la inferioridad del número, y la mayoría radical está en poder de una demagogia violenta que acude a las sesiones para vigilar y para alagar con gritos esténdoles y con recursos más contundentes todavía cualquier opinión que no le satisfaga o no respondga a sus delicias.

Lo ocurrido con el voto-particular acerca de las obras efectuadas en el edificio de la calle de Caspe, residencia de los padres jesuitas, ha hecho rebasar el voto, así por el voto particular en sí mismo, ya que en el los señores Serrallés y Marí, y Marí, se revoltaron, denunciando a la presión de los alabordadores, como por el espectáculo que se ofreció al discursu bajo la evocación de un político reclutado expresamente para colgar la independencia de la tribuna municipal.

No puede ser más triste ni humillante la posición de los concejales leristas que conservaban una relativa personalidad y un resto de criterio propio. Son prisioneros del grupo excluido y representantes ante la ciudad el triste papel de editores responsables de los estropicios ajenos, sin valor para resistir a la insensatez alí para hacer defensión definitiva de sus actas. Victimadas de su carácter irresoluto, de sus compromisos anteriores, se hylan cogidos entre un doble descontento: la desautorización general de Barcelona que no en ellos a los gestores de su interés colectivo, y el desánim y la burda de sus propias partidaries que acuden al salón de Ciento para hacerles pasar por las horas caudinas, a la vista de todo el mundo, como una parodia de la Convención francesa anagradada por el puñal jacobino de la Comuna de Paris atormentada per los engorgos del club del Obispado.

En los países cultos la democracia consiste en gobernar para todos. Los católicos belgas son poder hace anys y gobernan per tota la nació, y per eso duran. Los socialistes belgas son dueños de muchos ayuntamientos y administran per tota la ciutat en conjunt, y per eso duran també. Aquí se entiende en otra forma: tota la ciutat per uns solos. Este es el resumen de la actual gestió; este el resultat de lo que fuera en grande una república espanyola asentada sobre estos firmes cimientos de civisme y asternad. Por algo dirà «El País», gran conocedor del païs, que cuatro anys de administració municipal republicana en la primavera del 1909, que duraren fins al final de l'any, que eren els millors anys de la història de la ciutat.

La vinenta temporada musical debutà, doncs, d'una manera ben esplèndida. Per un costat, la genial María Gay, encarnant «Orfeus», voltada per la massa coral de l'Orfeo Català, interpretant els maravillosos chores de l'obra genial de Gluck. La mateixa María Gay, fent-nos assaborir les belleses dels liedets dels primers italians fins als refinats moderns.

Per altra banda, en Thibaud y en Granados, resumint en certa manera, dintre de dues sessions, l'evolució completa de la Sonata, desde la naixença en Bach, fins a son desenrotllament formal més complet fins avui, en César Franck, passant per l'exquisida mozartiana, per

el temporal se desenrotlla al mar del Nord, Anglaterra y costes de Normandia, agafant des del nord de França cap al centre continental. A Espanya va millorar el temps, com jaahir pronosticava, de manera que ja casi té clara tota l'ambrosa.

Avui continuará el temps atemporal en tot el nord d'Europa, agafant el nord de França cap Alemanya y Austria.

En tot Espanya el temps serà espelunca, sense que hi arribi les plujades que causen al Marroc meridional. Continuarà les plujades des d'Adriàtic cap a Rússia.

D. PUIG,

Musicals

El Centre Autonomista de Dependents del Comerç, de la Indústria i de la Construcció, organitzarà per la tarda del dia 5 de novembre un concert a càrrec d'un quartet compost dels professors senyors en P. Solanés, violin; en J. Sala, viola, en N. Raventos, violoncel; i en J. Safat, armonium, i en N. Caceres, piano, batx i següent ordre:

—Primera part.—Sinfonia número 3, Suppèces; «Noches d'or», capricho, L. Grech; «La jolla del Crepuscle» de Deus, violoncel; «Marxa fúneral del Crepuscle» de Deus, Wagner.

Segona part.—«Romeo y Julietta», Gounod; «Serenades», Sam-Saens; «Moufazoles», selecció, Botet; «Aida», fantasia Verdi.

Espectacles

PRINCIPAL. — Teatre Català

AVUI, dimecres, 8 d'novembre.—Tarda, a dos quarts de quatre: «El Tàmies predilecto». A dos quarts de cinquena: «Primera».

EL PAIS DE LAS HADAS

Tercer: «El señor Joaquín». — A un quart de dos: «Pedro